

Ο Ήλιος Στέκεται Ακίνητος

Κλειδί εδάφιο: «Και δεν υπήρξε άλλη μέρα σαν εκείνη, ούτε πριν ούτε μετά, που ο Κύριος να εισάκουσε τη φωνή ενός ανθρώπου· διότι ο Κύριος πολέμουσε για τον Ισραήλ». **Ιησούς του Ναυή 10:14**

Επιλεγμένη περικοπή:
Ιησούς του Ναυή 10:1-15

Η αξιοθαύμαστη ημέρα που περιγράφεται στο μάθημά μας έχει αποτελέσει αντικείμενο μεγάλου θαυμασμού και συζήτησης. Ο Ιησούς του Ναυή και ο στρατός του Ισραήλ ήρθαν να υπερασπιστούν τον νέο σύμμαχό τους, τους Γιβωνίτες. Οι επιτιθέμενοι ήταν οι πέντε βασιλιάδες των Αμορραίων. Αυτοί είχαν ενωθεί με κοινό σκοπό να καταστρέψουν τη Γιβών. Προφανώς σκέφτηκαν: «Τι θα γίνει αν η Γιβών ενωθεί με τη δύναμη του Ισραήλ για να μας νικήσει;» Η λανθασμένη εκτίμησή τους κατέληξε σε τρέλα και ήττα.

«Οι άνδρες της Γιβεών έστειλαν μήνυμα στον Ιησού στο στρατόπεδο στο Γιλγάλ, λέγοντας: “Μην εγκαταλείψεις τους δούλους σου· ανέβα γρήγορα προς εμάς, σώσε μας και βοήθησέ μας, διότι όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων... έχουν συγκεντρωθεί εναντίον »ας». Έτσι, ο Ιησούς ανέβηκε από το Γιλγάλ, αυτός και όλος ο πολεμικός λαός μαζί του, καθώς και όλοι οι ισχυροί και γενναίοι άνδρες». (Ιησούς του Ναυή 10:6,7) Αν και οι δυνάμεις που συγκέντρωσε ο Ιησούς του Ναυή ήταν τρομερές, ήταν οι ενέργειες του Κυρίου εναντίον των Αμορραίων που κέρδισαν τη μάχη.

«Και ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: “Μην τους φοβάσαι, διότι τους παρέδωσα στα χέρια σου· κανένας από αυτούς δεν θα σταθεί μπροστά σου». Ο Ιησούς του Ναυή, λοιπόν, τους επιτέθηκε αιφνιδιαστικά, αφού είχε βαδίσει όλη τη νύχτα από το Γιλγάλ. Έτσι, ο Κύριος τους κατατρόπωσε μπροστά στον Ισραήλ, τους εξόντωσε με μεγάλη σφαγή στη Γιβεών... Και καθώς έφευγαν μπροστά στον Ισραήλ, ... ο Κύριος έριξε πάνω τους μεγάλες χαλαζόπετρες από τον ουρανό, ... και πέθαναν. Περισσότεροι πέθαναν από τις χαλαζόπετρες απ’ ό,τι σκότωσαν οι γιοι του Ισραήλ με το ξίφος.» (Ιησούς του Ναυή 10:8-11)

Από τα παραπάνω συνάγουμε τα ακόλουθα σημαντικά γεγονότα: ο Κύριος είχε φροντίσει ώστε κανένας από τους Αμορραίους να μην μπορέσει να αντισταθεί στον Ιησού του Ναυή. Η νίκη ήταν εξ αρχής εξασφαλισμένη. Ήταν ο Κύριος που κατατρόπωσε τον στρατό των Αμορραίων. Τέλος, ο Κύριος έριξε μεγάλες χαλαζόπετρες πάνω στους Αμορραίους, σκοτώνοντας περισσότερους από αυτούς απ’ όσους είχε θανατώσει ο Ισραήλ με το ξίφος.

Φανταστείτε τις συνθήκες της μάχης. Η μάχη δεν διεξήχθη υπό το φως της ημέρας. Αντίθετα, ο ήλιος και το ανατέλλον φεγγάρι κρύβονταν πίσω από τα σκοτεινά σύννεφα της καταιγίδας που κάλυπταν την περιοχή, τα οποία ήταν και η πηγή των χαλαζιών. Διαβάζουμε: «Τότε ο Ιησούς του Ναυή μίλησε στον Κύριο την ημέρα που ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους στα χέρια των γιων του Ισραήλ, και είπε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Ήλιε, στάσου πάνω από τη Γιβεών· και Σελήνη, πάνω από την κοιλάδα του Αϊαλον. Και ο ήλιος στάθηκε ακίνητος,

και το φεγγάρι σταμάτησε, μέχρις ότου ο λαός εκδικήθηκε τους εχθρούς του» (Ιησούς του Ναυή 10:12,13). Αμφιβάλλουμε ότι ο Ιησούς του Ναυή ζητούσε από τον ήλιο να σταθεί κυριολεκτικά ακίνητος στον ουρανό, καθώς ο ήλιος δεν ήταν ορατός. Πώς, λοιπόν, μπορούμε να εξηγήσουμε αυτούς τους στίχους;

Ο ορισμός της λέξης «στάσου» μας δίνει μια ένδειξη για την απάντησή μας. Το *Εβραϊκό Λεξικό του Strong* ορίζει τη λέξη που μεταφράζεται ως «στάσου» με την έννοια: «να σιωπήσει· ... να σταματήσει· επίσης να χαθεί». Ο Ιησούς του Ναυή δεν ήθελε ο ήλιος να σταματήσει, αλλά ήθελε να σιωπήσει ή να παύσει. Δηλαδή, ήθελε η καταιγίδα με το χαλάζι από τον ουρανό να συνεχίσει να κρύβει τον ήλιο, μέχρις ότου οι εχθρικές δυνάμεις των Αμορραίων ηττηθούν ολοκληρωτικά.

Εκείνη η ημέρα δεν ήταν αξιοσημείωτη για τη διάρκεια του ηλιακού φωτός, αλλά για τον ίδιο ακριβώς λόγο που δηλώνεται στο Κεντρικό μας Εδάφιο. Ήταν αξιοσημείωτη επειδή ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή ενός ανθρώπου και έδωσε στον Ισραήλ τη νίκη!